

De wereldreis : Mindset en omstandigheden

Deze reis was geen bevestiging maar een lang gekoesterde jeugdroom die alleen door een zorgvuldige voorbereiding tot succes kon leiden.

“The art of the sailor is to leave nothing to chance”

Ze konden zich het leven niet anders voorstellen in deze naoorlogse periode : *“Onze opvatting van het leven kan niet beter worden vervuld dan op deze eenvoudige en volkomen vrije manier. Het is één van de weinige overgebleven mogelijkheden om los te leven van de meeste conventies en alleen afhankelijk te zijn van de natuurkrachten. We bestudeerden ethnologie en primitieve kunst en hadden een open oog voor elk onderwerp dat ons interesseerde”.*

Destijds waren er weinig technische handleidingen (en alleen in het Engels). De zeekaarten waren van relatieve nauwkeurigheid, er bestonden windkaarten en enkele andere technische naslagwerken.

De navigatie gebeurde door middel van eenvoudige boordinstrumenten, gecompenseerd door de vindingrijkheid van Louis. En toch slaagden ze erin juist te mikken! Na een maand in volle zee ontdekten ze precies zoals voorzien de Coco's eilanden (Keelings), een klein puntje op de kaart, amper drie meter hoog (zonder de kokosnootbomen erbij), en dit op zes honderd mijl van het dichtstbijzijnde land.

Het sextant.

Dit nautisch navigatie instrument dateert uit de 18de eeuw en heeft de astrolabium vervangen die sinds de oudheid gebruikt werd om de hoogte van een hemellichaam (zon, ster) te bepalen. Het grote voordeel van een sextant is dat beide richtingen (hemellichaam en horizon) samen worden waargenomen, wat de meting praktisch onafhankelijk maakt van de bewegingen van het vaartuig. Een sextant wordt op ooghoogte gebruikt, een astrolabium moest men ophangen. Toen satelliet signalen zoals GPS nog niet bestonden waren voor het bepalen van de precieze locatie nodig: een sextant (breedtegraad), een precisie-uurwerk (lengtegraad), gedrukte astronomische tabellen (efemeriden) en ... enkele wiskundige formules.

Aanlegplaatsen waren slecht uitgerust, soms was het administratieve rompslomp zonder einde. Tegelijk waren de ongerepte natuur, het onthaal, de gastvrijheid en de behulpzaamheid die ze aantroffen, het zonder enig twijfel waard.

Met de wens om alleen op zichzelf te vertrouwen, zonder hulp van buitenaf, slaagden ze erin een incidentvrije omvaart af te ronden, zonder onnodige risico's te nemen of op zoek te gaan naar uitzonderlijke prestaties.

Het reisrelaas dat hedendaagse thema's aankaart zoals het opzoeken van essentiële waarden, de nood aan vrijheid, eenvoudige en ware ontmoetingen, wordt met bescheidenheid en veel humor beschreven in het boek van Annie Van de Wiele « Pénélope était du voyage », naar het Nederlands vertaald onder de titel “Onder Omoo's zeilen”.